

Analysis of the role of strategic factors in the design of the implementation model of the privatization of sports venues and spaces in the less developed regions of the northern provinces of the country (with an emphasis on the implementation of Article 88 of the Law on Government Financial Regulations)

Gholamhassan Rahmanniya¹ | Seddigheh Tootian Isfahani^{2✉} | Gholamreza Hashemzadeh Khorasgani³

1. Ph.D. Candidate, Department of Management and Economics, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. E-mail: b_rahmannia2003@yahoo.com
2. Corresponding author, Department of Public Administration, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. E-mail: tootian_ir@yahoo.com
3. Department of Management, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. E-mail: gh_hashemzadeh@azad.ac.ir

Article Info

Article type:

Research Article

Article history:

Received 4 November 2023

Revised 11 December 2023

Accepted 14 December 2023

Published 27 December 2023

Keywords:

Strategic factors

Privatization

Article 88 of the government's financial regulations

ABSTRACT

Objective: The purpose of the research is to analyze the role of strategic factors in the design of the implementation model for the privatization of sports facilities and spaces in the less developed regions of the northern provinces of the country (with an emphasis on the implementation of Article 88 of the Government Financial Regulations).

Methods: This research is practical and has been done quantitatively. The statistical population of the research was made up of all the employees of the general sports and youth departments of the northern provinces of the country, numbering 420 people. The content and form validity of the questionnaire was given to a number of related university expert professors and a number of managers in the executive field of sports. Then, through Cronbach's alpha method, its reliability or internal consistency was calculated and confirmed with software (SPSS). Then, the reliability and validity of the structure was checked and confirmed in the steps reported in the findings section using Lisrel software. Structural-interpretive modeling method was also used.

Results: The model fit indices of the suitability of the model for measuring strategic factors in the design of the model for the privatization of sports venues and spaces with the RMSEA value of 0.045, and considering that it is less than 0.1, it indicates the mean squared errors of the model. Also, the chi-square value for the degree of freedom is less than 3. The GFI, AGFI and NFI indices are equal to 0.94, 0.97 and 0.94, respectively.

Conclusions: Therefore, it is suggested that the matters that can be assigned should be in accordance with the ability and level of readiness of the private sector in voluntary participation, and the government should provide conditions that encourage the private sector to accept responsibility.

Cite this article: Rahmanniya, Gholamhassan. Tootian Isfahani, Seddigheh. Khorasgani, Gholamreza Hashemzadeh. (2023). Analysis of the role of strategic factors in the design of the implementation model of the privatization of sports venues and spaces in the less developed regions of the northern provinces of the country (with an emphasis on the implementation of Article 88 of the Law on Government Financial Regulations). *Jahesh*, 1 (2), 13-22.

تحلیل نقش عوامل راهبردی در طراحی مدل اجرایی خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمال کشور (با تأکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت)

غلامحسین رحمان نیا^۱ | صدیقه طوطیان اصفهانی^۲ | غلامرضا هاشم زاده خوراسگانی^۳

۱. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت دولتی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: b_rahmannia2003@yahoo.com
۲. نویسنده مسئول، دانشیار گروه مدیریت دولتی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: tootian_ir@yahoo.com
۳. دانشیار گروه مدیریت صنعتی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: gh_hashemzadeh@azad.ac.ir

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	هدف: هدف از پژوهش تحلیل نقش عوامل راهبردی در طراحی مدل اجرایی خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمال کشور (با تأکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت) می باشد.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۸/۱۳	روش پژوهش: این پژوهش کاربردی بوده و به روش کمی انجام شده است. جامعه آماری تحقیق را تمامی کارکنان ادارات کل ورزش و جوانان استان های شمال کشور به تعداد ۴۲۰ نفر تشکیل دادند. روایی محتوایی و صوری پرسشنامه در اختیار تعدادی از اساتید خبره دانشگاهی مرتبط و تعدادی از مدیران حوزه اجرایی ورزش قرار گرفت. سپس از طریق روش آلفای کرونباخ، پایایی یا ثبات درونی آن با نرم افزار (اس پی اس اس) محاسبه و تأیید شد. سپس پایایی و روایی سازه به صورت مراحل گزارش شده در قسمت یافته ها با استفاده از نرم افزار لیزرل بررسی و تأیید شد. همچنین از روش مدل سازی ساختاری-تفسیری استفاده شد.
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۹/۲۰	یافته ها: شاخص های برازش مدل از مناسب بودن مدل اندازه گیری عوامل راهبردی در طراحی مدل قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی با مقدار RMSEA برابر ۰/۰۴۵ می باشد و با توجه به اینکه کمتر از ۰/۱ است نشان دهنده میانگین مجذور خطاهای مدل مناسب است. همچنین مقدار کای دو به درجه آزادی کمتر از ۳ می باشد. میزان شاخص های AGFI, GFI و NFI نیز به ترتیب برابر با ۰/۹۴، ۰/۹۷ و ۰/۹۴ می باشد.
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۹/۲۳	نتیجه گیری: بنابراین پیشنهاد می گردد امور قابل واگذاری متناسب با توانایی و میزان آمادگی بخش خصوصی در مشارکت داوطلبانه بوده و دولت شرایطی را فراهم نماید که بخش خصوصی ترغیب به پذیرش مسئولیت باشد.
تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۱۰/۰۶	
کلیدواژه ها: عوامل راهبردی، خصوصی سازی، ماده ۸۸ مقررات مالی دولت مناطق کمتر توسعه یافته	

استناد: رحمان نیا، غلامحسین. طوطیان اصفهانی، صدیقه. هاشم زاده خوراسگانی، غلامرضا. (۱۴۰۲). تحلیل نقش عوامل راهبردی در طراحی مدل اجرایی خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمال کشور (با تأکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت). جهش، ۱ (۲)، ۲۲-۱۳.

مقدمه

در سال‌های اخیر دولت‌های مختلف تلاش زیادی به منظور توسعه زیرساخت‌های ورزش در کشور داشته و به ویژه با نگاه توجه به توسعه روستاها سالن‌ها و اماکن ورزشی زیادی را در مناطق روستایی و شهرهای کم جمعیت ایجاد کردند بدون اینکه به چگونگی حفظ و نگهداری و بهره‌برداری آن بیندیشند.

خصوصی سازی یک مسأله اساسی در بخش ورزشی است که موضوعی جدید و مهم در این حیطه به شمار می‌رود. روند فزاینده رقابت‌های ورزشی، اقبال تمامی اقشار جامعه به شرکت در برنامه‌های ورزشی و امور مربوط به آن و نیز گوناگونی و تعدد مشاغل در این زمینه نیاز به فعالیت بخش خصوصی و استفاده از مدیران تعلیم‌دیده را بیش از پیش به وجود آورده است (خلیلی و همکاران، ۱۳۹۱).

پیامدهای نامطلوب برنامه‌های خصوصی سازی از طریق اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت چالشی بزرگ را در وزارت ورزش و جوانان ایجاد کرده است. از یک طرف مدیران الزام و تکلیف به اجرای قانون و آیین‌نامه‌های مصوب و مرتبط با این قانون در واگذاری یا اجاره اماکن به بخش غیردولتی دارند و از طرفی در برابر فشار بزرگ توقعات و منافع عامه مردمی به ویژه مناطق کمتر توسعه یافته قرار گرفته‌اند.

بند سه از اصل سوم قانون اساسی اشاره به رایگان بودن آموزش و پرورش و تربیت بدنی در سراسر کشور و تکلیف دولت برای فراهم کردن امکانات رایگان آن دارد لیکن مصوبه برنامه‌های خصوصی سازی و به ویژه اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت عملاً این امکان را از سازمان‌های متولی امر ورزش و تربیت بدنی سلب نموده و آنان را در برابر پارادوکس بزرگ اجرای قانون و از طرفی منافع عامه قرار داده است. این معضل در استان‌های شمالی کشور شامل استان‌های گیلان، مازندران و گلستان که هر یک بیش از ۱۰۰۰ روستا تحت پوشش داشته و بیشتر آنها در مناطق کمتر توسعه یافته قرار دارند نمود بیشتری پیدا کرده است. مناطقی که بخش خصوصی از توسعه یافتگی لازم برخوردار نیست و امکان کسب درآمد و جاذبه‌ای برای سرمایه گذاری ندارد. نارسایی‌های موجود در زمینه مدیریت مالی بخش دولتی در ورزش کشور همه نگاه‌ها را به سمت بخش خصوصی معطوف کرده و منجر به این سؤال مهم شده که نقش عوامل راهبردی در طراحی مدل اجرایی خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان‌های شمال کشور (با تأکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت) چگونه است؟

مطالعات گذشته با محوریت موانع خصوصی سازی در ورزش انجام گرفته که نشان داده‌اند نبود برنامه ریزی، بهره نگرستن از حق پخش تلویزیونی و نبود زیرساخت‌های مناسب (سلطان حسینی و همکاران، ۱۳۹۶)، کاهش شدید کمک‌های دولتی به بخش ورزش و نبود فرآیندی برای جذب مشارکت بخش خصوصی در سازمان‌های ورزشی (گائینی و همکاران، ۱۳۹۲: ۲۸۵)، تناسب نداشتن میزان سرمایه گذاری دولت در بخش ورزش با رشد جمعیت و متقاضیان ورزش، مشکلات مالی و آموزشی، نبود قوانین حمایتی تولید و توزیع، نبود تشکیلات تخصصی در وزارت ورزش و جوانان (ناصح^۱، ۲۰۱۳)؛ غدیری علمداری، ۱۳۹۴: ۱۰۲). مطالعات پناهی و همکاران (۱۴۰۰) نشان داد که ساختار اقتصادی کشور به عنوان عامل و مانع تأثیرگذار اول و عملکرد اجرایی دولت به عنوان عامل دوم، موانع اجرای خصوصی سازی در ایران هستند. همچنین قوانین و مقررات، ساختار سازمانی شرکت‌های واگذارشونده، عوامل فرهنگی-اجتماعی و روانشناختی، عوامل مالی-حسابداری و عوامل انگیزشی از دیگر عوامل اثرگذار هستند. یافته‌های چوی و همکاران^۲ (۲۰۲۱) مشخص نمود که هر چه محدودیت‌های مالی شرکت قبل از برون سپاری بیشتر باشد، احتمال برون سپاری بیشتر است و همچنین هر چه انعطاف پذیری عملیاتی قبل از برون سپاری کمتر باشد تأثیر محدودیت‌های مالی بر احتمال برون سپاری بیشتر است و برون سپاری ابزار برای دستیابی به انعطاف پذیری است و محدودیت‌های مالی نقش برجسته‌ای را ایفا می‌کند. یوان و همکاران^۳ (۲۰۲۰) در تحقیقی دیگر در مورد نقش مدیران ارشد به عنوان یک متغیر میانجی در موفقیت طرح های برون سپاری چنین می گوید: در حالی که تعداد زیادی از شرکت ها، فعالیت های لجستیک (تدارکات) خود را برون سپاری می کنند، نرخ شکست

¹ Nasseh

² Choi et al

³ Yuan et al

برون سپاری فعالیت های لجستیک هنوز زیاد است. برای بررسی این مسئله، این مطالعه بر مبنای نظریه هزینه مبادله (TCT) و دیدگاه مبتنی بر منابع تعمیم یافته (ERBV) به بررسی ساز و کارهایی که از طریق ویژگی های مبادلاتی (به عنوان مثال، خصوصیات دارایی های تامین کنندگان شخص ثالث و عدم قطعیت تکنولوژیکی لجستیک) بر موفقیت برون سپاری لجستیک تأثیر می گذارد، می پردازد. ما استدلال می کنیم که مدیریت ارشد نقش مهمی را به عنوان یک متغیر میانجی در اثرگذاری ویژگی های مبادله ای بر موفقیت برون سپاری لجستیک ایفا می کند.

انجام این پژوهش نگرشی تازه به برنامه های خصوصی سازی داشته که آن را به عنوان یک ضرورت با اهمیت و راهگشا جهت بهبود شرایط کنونی معرفی می کند. این پژوهش سعی دارد فرایند خصوصی سازی را هم از منظر منافع و ظرفیت های بخش خصوصی و هم توجه به عدالت و مصلحت و منافع عامه مورد توجه و بررسی قرار داده و مدلی مناسب به ویژه برای مناطق کمتر توسعه یافته ارائه نماید. با بهره گیری از نتایج این تحقیق بخش مهمی از مناطق کمتر توسعه یافته در شمال کشور که در حال حاضر امکان بهره مندی از اماکن و فضاهای ورزشی را نداشته یا بسیار کم دارند از این امکان برخوردار و همچنین امکان استفاده این الگو و مدل برای سایر مناطق محروم و کمتر توسعه یافته کشور نیز فراهم می گردد.

تجربه کشورهای مطالعه شده هم حاکی از آن است که اگر خصوصی سازی پس از مطالعات جامع و بر اساس برنامه ریزی دقیق انجام نشود، بسترهای لازم برای اجرای آن فراهم نشود و بر فرایند آن در حین و پس از آن نظارت نشود، اجرای آن افزایش بی عدالتی و بروز نارضایتی عمومی را در پی خواهد داشت (گاردام و همکاران^۱، ۲۰۱۷). امروزه، تدسیسات دولتی ورزشی از لحاظ کارایی عملیاتی و عملکرد مالی در حد کمتر از مطلوب هستند و چندان دلخواه عموم جامعه نیستند؛ از این رو بسیاری از تأسیسات ورزشی که کاملاً در مالکیت دولت هستند و به شکل دولتی اداره می شوند، با کمبود بودجه مواجه هستند، این وضعیت سبب حذف یا کاهش خدمات و رویدادهای ترتیب داده شده به وسیله این مؤسسات شده است (زردشتیان و همکاران، ۱۳۹۸ : ۱۳۰). اهمیت دیگر پرداختن به موضوع پژوهش حاضر از آنجا ناشی می شود که امروزه به تقریب تمام کشورهای دنیا برای نقش و جایگاه خصوصی سازی در بخش ورزش، اهمیت ویژه ای قائل هستند. به طور کلی دولت ها اقدام هایی را نیز در این راستا انجام داده اند که نتایج آن مثبت بوده است (محرمزاده و همکاران، ۱۳۹۴ : ۷۴).

ضرورت و اهمیت تحقیق حاضر از دو بُعد علمی و کاربردی قابل بررسی می باشد. از بُعد علمی اگرچه اجرای برنامه های خصوصی سازی در بسیاری از کشورها و سازمان های عمومی و دولتی با نگرش و آثار مثبت همراه بوده اما در کشور ما با توجه به عوامل و موانع متعدد و چالش های اجرایی دستیابی به اهداف پیش بینی شده قابل تردید می باشد. همچنین انجام این تحقیق می تواند به لحاظ کاربردی مدل مناسبی را برای مناطق کمتر توسعه یافته پیش روی مدیران و تصمیم گیران در دولت و مجلس قرار داده تا با بازنگری در قوانین و آیین نامه های جاری زمینه جلب و جذب سرمایه گذاری غیردولتی به روشی مناسب فراهم و همچنین توجه و حمایت از منافع عامه نیز مد نظر قرار گیرد.

روش شناسی پژوهش

هدف از پژوهش تحلیل نقش عوامل راهبردی در طراحی مدل اجرایی خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمال کشور (با تأکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت) می باشد. این پژوهش کاربردی بوده و به روش کمی انجام شده است. جامعه آماری تحقیق را تمامی کارکنان ادارات کل ورزش و جوانان استان های شمال کشور (مازندران ۱۵۵ نفر، گیلان ۱۴۱ نفر و گلستان ۱۲۴ نفر) جمعاً به تعداد ۴۲۰ نفر تشکیل دادند. نمونه آماری به تعداد قابل کفایت جهت آزمون مدل انتخاب و نظرخواهی گردید. نمونه بر اساس تعداد قابل کفایت جهت مدلسازی در نرم افزار (لیزرل) به تعداد ۱۰ تا ۲۰ برابر تعداد سؤالات مربوط به متغیر دارای بیشترین سؤال در مدل (داوری و رضازاده، ۲۰۱۶) انتخاب شدند. از این رو به تعداد ۱۰ برابر سؤالات متغیر دارای بیشترین تعداد سؤال برآورد شد. جهت اطمینان از دریافت تعداد پاسخ های مناسب پرسشنامه توزیع شد که از بین پرسشنامه های دریافتی پرسشنامه هایی که به طور کامل پاسخ داده شده بودند وارد فرایند تحلیل

^۱ . Gardam

شدند. در بخش کمی از پرسشنامه مستخرج فاز کیفی (تبدیل چارچوب کیفی به پرسشنامه) استفاده شد. پرسشنامه شامل متغیرها و عوامل تعیین کننده بوده و در مقیاس ۵ ارزشی لیکرت (از بسیار کم = ۱ تا بسیار زیاد = ۵) تنظیم شده بود. از مجموع متغیرهای شناسایی شده پس از بررسی و غربالگری تعداد مناسب که از لحاظ تعداد، بیشترین تکرار و تأکید را در مصاحبه‌ها، مقالات، اسناد و گزارش‌ها داشته باشند مورد استفاده قرار گرفتند.

پرسشنامه تدوین شده جهت بررسی روایی محتوایی یا صوری در اختیار تعدادی از اساتید خبره دانشگاهی مرتبط و تعدادی از مدیران حوزه اجرایی ورزش قرار گرفت. بعد از تأیید روایی محتوایی، ابتدا ابزار در یک مطالعه راهنما بین افرادی از جامعه آماری توزیع شد، سپس از طریق روش آلفای کرونباخ، پایایی یا ثبات درونی آن با نرم‌افزار (اس‌پی‌اس‌اس) محاسبه و تأیید شد. سپس پرسشنامه‌ها در مرحله اصلی جمع‌آوری شدند. و ضریب آلفای کرونباخ این مرحله (نهایی) نیز محاسبه شد. ضریب آلفای کرونباخ نشان دادند که اکثر سازه‌ها و متغیرهای مرتبط به آن‌ها تا چه حد دارای ثبات درونی مناسبی هستند. سپس پایایی و روایی سازه به صورت مراحل گزارش شده در قسمت یافته‌ها با استفاده از نرم افزار لیزرل بررسی و تأیید شد.

یافته‌های پژوهش

در بخش کمی به وسیله ۲۰۰ پرسشنامه برگرفته از نتایج مصاحبه‌های گرفته شده از اساتید و خبرگان؛ از میزان تأثیر هرکدام از این عوامل در طراحی مدل اجرایی قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمالی کشور با تأکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت، پرسش شده است.

برای اطمینان از روایی پرسشنامه محقق ساخته، از روایی صوری، محتوا و سازه استفاده شد و با توجه به نظرات ارزشمند افراد و صاحب نظران ذیصلاح، مورد تأیید قرار گرفت. برای محاسبه پایایی پرسشنامه، نیز از دو روش آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی استفاده شد که ضریب همه گویه‌های آن بالای ۷٪ گزارش شد. در نهایت داده‌های به دست آمده از طریق آزمون t تک نمونه‌ای و مدل سازی معادلات ساختاری-تفسیری و با استفاده از نرم‌افزار SPSS, LESREL تجزیه و تحلیل گردید.

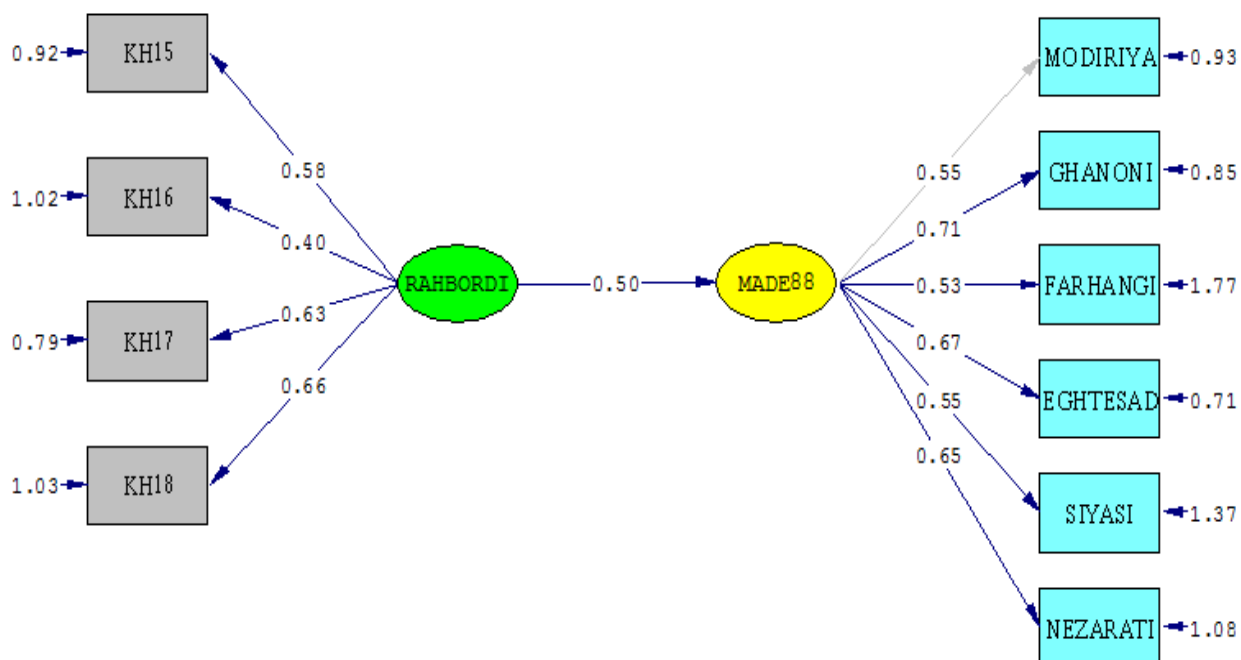
همچنین از روش مدل سازی ساختاری-تفسیری استفاده شد. این مدل، یک مدل تفسیری است، زیرا قضاوت و نظرات گروه بوده که تعیین کرد کدامیک از عناصر با هم رابطه دارند و اینکه چه رابطه‌ای دارند؟ بدین معنا که تصمیم بر مبنای قضاوت‌های گروهی شده است و سؤال محوری و اصلی پژوهش آن بود که آیا رابطه‌ای بین عناصر وجود دارد؟ و در صورت مثبت بودن جواب، ارتباط آن‌ها چگونه است؟

تحلیل سؤال پژوهش: کدام عوامل راهبردی در طراحی مدل قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمال کشور با تأکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت نقش دارند؟

بعد از تحلیل انجام عاملی اکتشافی، مدل تحلیل عاملی تأییدی سؤال‌های مربوط به عوامل راهبردی در طراحی مدل قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی، مدل خروجی لیزرل به صورت تخمین استاندارد و اعداد معنی داری است. این مدل شامل کلیه عوامل راهبردی در طراحی مدل قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی می‌باشد. اعداد روی فلش‌ها بیانگر مقدار بار عاملی متغیرها بوده و نمایانگر میزان هر کدام از آنهاست. شاخص‌های برازش مدل با توجه به شکل ۱ از مناسب بودن مدل اندازه‌گیری عوامل راهبردی در طراحی مدل قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی با مقدار **RMSEA** برابر ۰/۰۴۵ می‌باشد و با توجه به اینکه کمتر از ۰/۱ است نشان دهنده میانگین مجذور خطاهای مدل مناسب است. همچنین مقدار کای دو به درجه آزادی کمتر از ۳ می‌باشد. میزان شاخص‌های **AGFI**, **GFI** و **NFI** نیز به ترتیب برابر با ۰/۹۴، ۰/۹۷ و ۰/۹۴ می‌باشد.

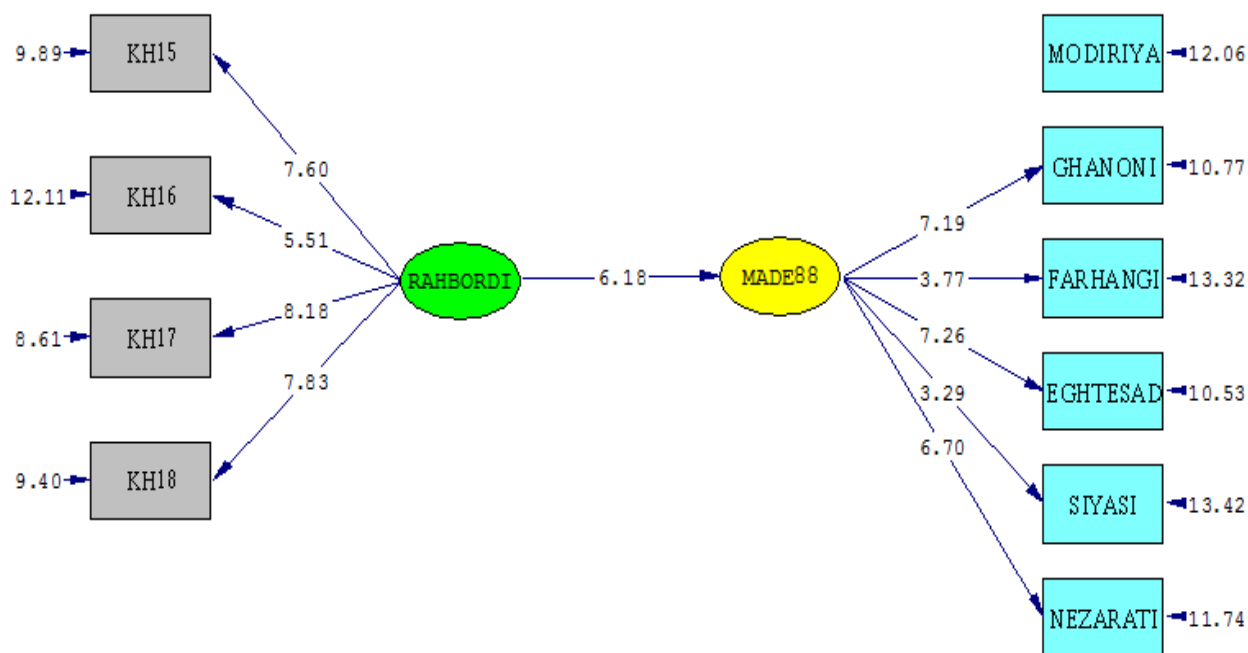
همانطور که در شکل ۱ و ۲ مشاهده می‌گردد، ضریب مسیر اثر عوامل راهبردی در طراحی مدل قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت معادل ۵۰ درصد محاسبه شده است. همچنین برای این پارامتر مقدار **t**، ۶,۱۸ تخمین زده شده است. لذا بر این اساس، فرض صفر با ۹۹ درصد اطمینان رد می‌شود و با توجه به معنی داری و مثبت بودن این ضریب می‌توان بیان نمود که عوامل راهبردی در طراحی مدل قانون خصوصی سازی اماکن و

فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمال کشور بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت تاثیر معنی اداری دارد.

Chi-Square=38.15, df=64, P-value=0.10000, RMSEA=0.045

شکل ۱. مدل معادلات ساختاری- تفسیری عوامل راهبردی در طراحی مدل قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی

Chi-Square=38.15, df=64, P-value=0.10000, RMSEA=0.045

شکل ۲. مقدار T-Value عوامل راهبردی در طراحی مدل قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی

همانطور که در شکل ۲ نشان داده می شود، نتایج به دست آمده از تحقیق نشان داد که تمامی روابط بین سازه های تحقیق برقرار است. همچنین مقدار شاخص های برازش در جدول ۱ آمده است که نشان دهنده برازش مناسب مدل است.

جدول ۱. نتایج برازش عوامل راهبردی در طراحی مدل قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی

نتیجه	مقدار مجاز	اعداد بدست آمده	شاخص	معیارهای برازش مدل
برازش مناسب	کمتر از ۳	۰/۵۹	K^2/df	نسبت کای دو به درجه آزادی
برازش مناسب	کمتر از ۱	۰/۰۴	RMSEA	ریشه میانگین مجذورات
برازش مناسب	نزدیک صفر	۰/۰۰۳	RMR	ریشه مجذور مانده ها
برازش مناسب	بالاتر از ۰/۹	۰/۹۴	NFI	شاخص برازش هنجار شده
برازش مناسب	بالاتر از ۰/۹	۰/۹۲	NNFI	شاخص نرم برازندگی
برازش مناسب	بالاتر از ۰/۹	۰/۹۷	CFI	شاخص برازش تطبیقی
برازش مناسب	بالاتر از ۰/۹	۰/۹۷	IFI	شاخص برازش اضافی
برازش مناسب	بالاتر از ۰/۹	۰/۹۸	RFI	شاخص برازش نسبی
برازش مناسب	بالاتر از ۰/۹	۰/۹۷	GFI	شاخص برازندگی
برازش مناسب	بالاتر از ۰/۹	۰/۹۴	AGFI	شاخص برازندگی تعدیل یافته

با توجه به نتایج، شاخص های برازندگی در مدل های اندازه گیری تحلیل عامل تأییدی ابزارهای پژوهش می توان گفت مقدار خوبی دو در همه مدل های اندازه گیری در سطح خطای ۵ درصد معنی دار است. همچنین، نسبت خوبی دو به درجه آزادی در همه مدل های اندازه گیری با توجه به ملاک مد نظر، بیانگر برازش مناسب مدل های مفهومی است. مقدار شاخص **RMSEA** در همه مدل های اندازه گیری در دامنه قابل قبول قرار دارد و این امر نیز گویای مقدار خطای قابل قبول در مدل های اندازه گیری ابزارها است. مقادیر شاخص های **CFI**، **GFI**، **AGFI**، **NFI** و **NNFI** در همه مدل های اندازه گیری ابزارها نیز با توجه به ملاک مدنظر مطلوب ارزیابی شدند که نشان دهنده برازش مناسب مدل های اندازه گیری است. بنابراین، با توجه به نتایج مدل های اندازه گیری، می توان گفت همه ابزارهای پژوهش برازش مناسب و قابل قبول دارند.

بحث و نتیجه گیری

کدام عوامل راهبردی در طراحی مدل قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمالی کشور با تاکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت نقش دارند؟

در پژوهش حاضر و بر اساس تحلیل محتوای مصاحبه ها، عوامل تاثیر گذار راهبردی در طراحی مدل به شرح زیر شناسایی شد:

- فراهم کردن فرصت ها برابر سرمایه گذاری بخش خصوصی
- افزایش مشارکت مردم
- افزایش آگاهی نسبی شهروندان از خصوصی سازی
- تدوین سیاست های حمایتی

همان طور که در نتایج تحلیل داده های تحقیق مشاهده می گردد، تمامی عوامل راهبردی موثر بر طراحی مدل اجرایی قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمالی کشور با تاکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت شامل فراهم کردن فرصت ها برابر سرمایه گذاری بخش خصوصی؛ افزایش مشارکت مردم؛ افزایش آگاهی نسبی شهروندان از خصوصی

سازی؛ تدوین سیاست های حمایتی جز عوامل موثر راهبردی در طراحی مدل اجرایی قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمالی کشور با تاکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت می باشد. این نتایج با نتایج تحقیقات صیادی و همکاران (۱۳۹۸)؛ چوی و همکاران (۲۰۲۱)؛ کشوج (۲۰۰۴)؛ وانگ و همکاران (۲۰۱۲)؛ نگهداری و همکاران (۱۳۹۸)؛ محرمزاده و همکاران (۱۳۹۴)؛ پناهی و همکاران (۱۴۰۰) و افشاری و همکاران (۱۳۹۷) مطابقت دارد.

از منظر استراتژیک نگاه شود، منجر به ارائه مدلی جدید و نو در شکل گیری مدل اجرایی قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمال کشور با تاکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت می شود.

این میان اشتباهی که روی می دهد، این است که گاهی تصور می کنند، خصوصی سازی کنار گذاشتن دولت و نقش آن در جامعه است؛ در حالی که آنچه از اجرای سیاست مورد نظر است، کمتر شدن دخالت و مشخص کردن میزان و مقاصد این دخالت است. در واقع، خصوصی سازی وسیله ای برای بهبود عملکرد فعالیت های اقتصادی از طریق افزایش نقش نیروهای بازار است؛ به شرطی که حداقل ۵۰ درصد از سهام دولتی به بخش خصوصی واگذار شود. خصوصی سازی، در سطوح و زمینه های گوناگون، کنترل، مالکیت و مدیریت را از اختیار بخش دولتی خارج می کند و به بخش خصوصی با هدف افزایش کارایی واگذار می کند. باید توجه داشت، در صورتی هدف اصلی خصوصی سازی؛ یعنی افزایش کارایی محقق می شود که علاوه بر واگذاری مالکیت اماکن و فضاهای ورزشی به بخش خصوصی، حمایت فرهنگی، قانونی، مادی و معنوی، امکانات و تسهیلات، منابع سخت افزاری و زیربنایی و در نهایت، مدیریت و کنترل اماکن یاد شده نیز باید واگذار شوند. خصوصی سازی توانایی توسعه روابط بر اساس اعتماد و سود متقابل، ساختارهای تخت و موثر، برخورداری از سیستم ارزیابی عملکرد برای ارتقای کیفیت و توانایی تخصیص منابع و مدیریت ریسک، به ایجاد هم افزایی های موثر و مثبت در اقتصاد می انجامد. اهداف اصلی خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در تمام کشورها؛ اراقای بهره وری بنگاه های اقتصادی، ایجاد محیط رقابتی، کاهش انحصار دولتی، جذب سرمایه های خارجی و افراد متخصص، افزایش مشارکت مردم و در نهایت، ایجاد اقتصاد باز، می توانند بسیار عمل کنند.

با توجه به مؤلفه ها و ابعاد راهبردی به دست آمده برای اجرایی صحیح قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمالی کشور با تاکید بر اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت و زیرمقوله های مربوط به آن ها، پیشنهاد می شود در برنامه ریزی سازمان ورزش و جوانان استان های شمالی کشور و سازمان خصوصی سازی به این ابعاد توجه ویژه ای داشته باشند. همچنین پیشنهاد می گردد امور قابل واگذاری متناسب با توانایی و میزان آمادگی بخش خصوصی در مشارکت داوطلبانه بوده و دولت شرایطی را فراهم نماید که بخش خصوصی ترغیب به پذیرش مسئولیت باشد.

نتایج تحقیق حاکی از آن است که بین اجرای قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمالی کشور و اجرای ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت رابطه مثبت و معناداری دارد. با توجه به نتایج تحقیق؛ می توان گفت: هنگامی که تمامی عوامل مؤثر راهبردی بر اجرای قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمالی کشور با تاکید بر ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت را همزمان وارد مدل می نماییم، اهمیت بالای متغیرهای راهبردی نمایان می شود؛ لذا می توان ادعان داشت که در حالت کلی شاخص های عوامل راهبردی در طراحی مدل اجرایی قانون خصوصی سازی اماکن و فضاهای ورزشی در مناطق کمتر توسعه یافته استان های شمالی کشور با تاکید بر ماده ۸۸ قانون بخشی از مقررات مالی دولت مؤثر می باشند.

تشکر و قدردانی

از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات به خاطر همکاری در اجرای پژوهش حاضر سپاسگزاری می شود.

منابع

1. Afshari, M., Fattahpur Marandi, M., Mirsafian, H., & Mohammad Hasan, F. (2018). Financial Support: An Approach to Get Fund of Sports Projects in Western Azerbaijan Province. *Sport Management Studies*, 10(47), 67-84. (In Persian)
2. Choi, J. J., Ju, M., Trigeorgis, L., & Zhang, X. T. (2021). Outsourcing flexibility under financial constraints. *Journal of Corporate Finance*, 67, 101890.
3. Gaini, A., Khabeiri, M., Sediq Sarvestani, R., Navabijad, SH., Sajjadi, N., & Azizi, M. (2012). *Sports Management Guide*- Author: Roger Jackson. Tehran: National Olympic Committee of the Islamic Republic of Iran. (In Persian)
4. Gardam, K., Giles, A. R., & Hayhurst, L. M. C. (2017). Understanding the privatisation of funding for sport for development in the Northwest Territories: a Foucauldian analysis. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 9(3), 541-555.
5. Keshock, C. M. (2004). *The effects of economic impact information on the attitudes of potential sports sponsors operating in mid-size and small college communities*. (Doctoral dissertation). The Florida State University.
6. Khalili, H., Mohammadzadeh, Y., Masha allahi, A., & Nik khou, B. (2013). Evaluation of effective factors on the implementation of article 88 of the financial regulation law office of youth & sports in the government of Alborz province. *Applied Research in Sport Management*, 1(3), 33-42. (In Persian)
7. Moharamzadeh, M., Ghayebzadeh, SH, & Tavakoli ANGOUT, S. (2016). Invesigating the administrative challenges of privatization of sport facilities in city sports. *Journal of sport management and movement sciences*, 5(10), 73-84. (In Persian)
8. Nasseh, M. (2013). Evaluation of privatization in sports with the approach of assessing the strengths and weaknesses. *European journal of experimental biology*, 3(1), 631-636. (In Persian)
9. Negahdari, F., Ghahraman Tabrizi, K., Sharifian, I., & Biabani, H. (2019). Identification and Ranking of the Dimensions of the Sports Entrepreneurial Ecosystem in Iran. *Sport Management Studies*, 11(57), 79-104. (In Persian)
10. Panahi, M., Esamailzadeh mogry, A., & Farsadamanollahi, G. (2021). Barriers to the Privatization and Implementation of Article 44 of the Constitution of Iran by the Metasynthesis Method. *Journal of Development & Evolution Mngement*, 13(44), 47-61. (In Persian)
11. Qadiri Alamdari, I. (2014). *Evaluating the status of legal entities in the process of privatization from the point of view of the country's sports managers. Case study: Sports and youth departments of West Azarbaijan province*. Master's thesis. Islamic Azad University of Mahabad. (In Persian)
12. Sayadi, M. A., Seyed Ameri, M., & Fatholahi Parvaneh, O. (2019). Providing Strategy for Promote Partnership of Private Investment in Sport by Presenting Executive Solutions. *Sport Management Studies*, 11(57), 59-78. (In Persian)
13. Soltanhoseini, M., Razavi, S. M. J., & Salimi, M. (2017). Identifying and Prioritizing Barriers to the Privatization of Soccer Industry in Iran Using Multi-Criteria Analysis and Copeland's Approach. *Sport Management Studies*, 9(41), 15-36. (In Persian)

14. Wang, Y., Fang, C., Xiu, C., & Liu, D. (2012). A new approach to measurement of regional inequality in particular directions. *Chinese Geographical Science*, 22, 705-717.
15. Yuan, Y., Chu, Z., Lai, F., & Wu, H. (2020). The impact of transaction attributes on logistics outsourcing success: A moderated mediation model. *International Journal of Production Economics*, 219, 54-65
16. Zardoshtian, S., & Ghayeb Zadeh, S. (2019). Measuring the Outcome of Privatization of the Sports Facilities on Various Aspects of Sport for All and Championship Sport in Kermanshah Province. *Sport Management Studies*, 11(54), 129-152. (In Persian)